

EPICA MERCURI

INTERNATIONAAL NIEUWSJOURNAAL VAN EPIS AZULI, No. 3

VOORJAAR 7992 CB, 4818 CA, 637 ABC, 449 EC

Zeeslag om Nimandische Eilanden Strijd ontbrandt na vermeend ongeluk bij inspectie kanonnen Landvoogd onder hevige druk na miserabele resultaten

TERAZON – Hoewel landvoogd Silvas III de intentie had uitgesproken om een gezantschap naar Dardania te sturen is het daarvan niet meer gekomen. Naar verluidt is tijdens een inspectie van een van de schepen een kanon afgegaan, waardoor ineens alle andere schepen rondom de Nimandische Eilanden daarop reageerden. Een chaotische zeeslag was het gevolg.

Het is onduidelijk welke partij per ongeluk een kanon liet af gaan. Op het moment suprême waren rondom de Nimandische Eilanden twee enorme vloten tegenover elkaar gelegerd, in afwachting van de orders van de regering. De jonge admiraal Miletos Tripageni had de leiding gekregen over de verenigde vloot. Hoewel hij normaal gesproken als generaal een landleger leidt heeft hij een dubbele opleiding gehad op zee en op land. De landvoogd had hem als opperbevelhebber benoemd omdat hij juist geen ijzervreter is die alles met geweld op zou lossen en geduld zou uitoefenen. Bronnen binnen de marine meldden echter dat de meer ervaren commandanten van de verschillende eskaders weinig ophadden met de leiding van de voor hen weinig bekende Tripageni en veelal hun eigen gang gingen waardoor de situatie escaleerde voor Tripageni in kon grijpen. Hij was niet in staat te achterhalen of het een van zijn eigen schepen was die het kanon af liet gaan of een van de Dardaanse schepen. Niemand wil echter na de afloop van de zeeslag bekennen de schuld te dragen op risico van de krijgsraad en oneervol ontslag. Tripageni was niet in staat voldoende autoriteit uit te oefenen om de dader(s) te doen bekennen.

Een helder verslag van de zeeslag is onmogelijk, daar de meeste schepen niet in slagorde lagen en enkelen juist

nog in beweging waren. Hierdoor was het ook niet mogelijk voor alle schepen om aan de slag deel te nemen. Er was simpelweg niet genoeg tijd om naar de frontlinie te varen voordat beide partijen de strijd alweer gestaakt hadden. Tripageni liet namelijk, toen hij zag dat de slag ontbrandde, de schepen die hij wel in beheersing had naar de Nimandische Eilanden koersen. De Dardanen kopiëerden hem direct. De verdeling van de eilanden gaf de uitslag van de wedren: Het grootste eiland Uthuke en het eiland Surpis liggen meer in het zuiden, maar de andere drie eilanden, Morbi, Wotas en Debon, liggen meer in het noorden, ten faveure van de reagerende Dardanen. Beide partijen lieten zoveel mogelijk mariniers aan land gaan om snel te bezetten wat ze konden. Zeker op de kleine onbewoonde eilanden was het een vreemd gezicht om deze vrijwel volgepakt te zien staan met soldaten. Nadat beide partijen hun vlaggen hadden geheven – de schepen die op de eilanden af voeren hadden niet op elkaar geschoten – konden beide opperbevelhebbers die daar aanwezig waren met seinvlaggen een staakt-het-vuren af kondigen.

Vier schepen van de Azulische marine werden gezonken, tegenover twee van de Dardanen. De meeste bemanningsleden konden door nabije schepen snel worden opgevist, zodat het dodental relatief laag bleef. Elf schepen werden in mindere of meerdere mate beschadigd, tegenover zes van de Dardanen. Hun schepen bleken wendbaarder en doeltreffender te zijn. Over het exacte dodental zijn nog geen getallen. Men spreekt van enige tientallen tot meer dan honderd.

Na het gebeuren zonden beide bevelhebbers koeriers naar hun regeringen. Landvoogd Silvas III kreeg

in het Azulische Huis hevige kritiek te verduren. Ook een aantal leden van de Landsraad had zich naar Terazon gehaast om daar tijdig aanwezig te zijn. Het onvermogen van de marinecommandanten om zich te beheersen wordt hem aangerekend, alsmede de benoeming van Tripageni als opperbevelhebber. Tripageni is algemeen bekend als een van de talentvolste strategen, maar hij heeft zijn strepen vooral verdiend op land en had hiervoor nog geen langdurig commando op zee gehad om voldoende autoriteit te verwerven. Een aantal waren bezorgd dat de ramp – zoals zij het uitdrukten – de carrière van Tripageni mogelijk geschaad heeft, hoewel hij positief commentaar heeft gekregen over het snelle handelen om direct zoveel mogelijk eilanden te bezetten. Want dat is waar Calmai Phasis de hevigste kritiek te verduren heeft gekregen. Door de escalatie zijn de Dardanen erin geslaagd drie eilanden te bezetten. Hoewel de zeeslag geen echte winnaar kende, waren de Dardanen wel de morele en materiële winnaars. Ook bezitten zij nu drie eilanden die zij via het oorlogsrecht nu op kunnen eisen. Het terugwinnen via diplomatie zien sommigen al als onmogelijk. Alleen een escalatie van de oorlog – waar weinigen nu op zitten te wachten – kan de Dardanen van de eilanden verdrijven en gezien het resultaat van de slag lijkt het erop dat de Azuli oorlogsbodems momenteel niet van dezelfde kwaliteit is als de Dardanen, zodat het een kostbare onderneming kan zijn.

Landvoogd Silvas III blijft momenteel echter standvastig over zijn beleid. Hij legt de schuld van de slag bij een Dardaanse provocatie die een “ongeluk” met een kanon gesimuleerd hebben om het voordeel te nemen

voordat de Azuli diplomatie de Dardanen zou hebben gedwongen zich terug te trekken. Calmai Phasis lijkt geen vertrouwen meer te hebben in diplomatie en heeft meer schepen naar de Nimandische Eilanden gezonden. Hij weerhoudt zich voorlopig echter van bevelen, omdat

de rijksgroten zich naar Terazon aan het spoeden zijn voor een tussentijdse vergadering van de Landsraad. Niet allen haasten zich. De tegenstanders van een eventuele oorlog hebben de legitari, hun vertegenwoordiger in de Landsraad, al lang geleden geïnstrueerd over het te volgen

beleid. Het zal aan de landvoogd zijn om de Landsraad ervan te overtuigen dat hij het juiste beleid volgt en de situatie nog in de hand heeft, anders zal hij zijn positie niet lang meer vast kunnen houden.

Regering ontkent betrokkenheid in Aïchische kwestie

TERAZON – De vondst van gouden denderi in de stad Azare in Aïchion heeft sommige landen het vermoeden doen uiten dat de Azuli regering betrokken zou zijn bij de verwickelingen in Aïchion en daarbij de partij van de izar zou steunen. De Dardanen waren maar al te snel om te zeggen dat Epis Azuli financiële steun gegeven had om de Dardanen af te leiden van de Nimandische kwestie.

Minister van Buitenlandse Zaken Gisun Tabinar reageerde geïrriteerd op de beschuldigingen. “Waarom zou Epis Azuli een heidense religieuze

partij steunen? Het zou logischer zijn als wij de partij van de kaezos zouden steunen dan die van de izar, aangezien de regering nooit enige steun zal verlenen aan een heidense vertegenwoordiging om diens lokale macht te vergroten.

De aanwezigheid van Azulische munten in Aïchion is echter eenvoudig te verklaren. De Aïchische economie is de afgelopen jaren zodanig verzwakt dat men meer vertrouwen heeft als er gehandeld wordt in buitenlandse valuta. Het is algemeen bekend dat de Azulische denderi hoog gewaardeerd wordt.

Haar waarde is stabiel en hoog dankzij de sterke constante economie van Epis Azuli die niet zo snel onderuit gaat bij eventuele ongemakken. De Azuli denderi hebben zich over heel Thalassa verspreid, dus het zou niemand moeten verbazen dat ze elders opduiken. Om dan zonder concrete bewijzen beschuldigingen te gaan uiten gaat ons toch echt te ver.”

De Ymirese ambassadeur werd kort hierna op het matje geroepen bij Tabinar om uitleg te geven over de ongegronde beschuldigingen.

“Maffije-complot” blijkt farce

Moord op Wuileunder veroorzaakt hevige schok Unie van Ymír mogelijk spil in internationale intrige

TAKKEHOLM – Met toestemming van de door de landvoogd gezonden inspecteur-generaal, Ucires Megentun Sapheri, heeft de Sevosetische inspecteur Keurt Wuileunder de bewoners van de Azulische ambassade mogen ondervragen over de activiteiten van epxi Ambis en enige verbanden met de “maffije”. Er werd echter niets gevonden, waarna Wuileunder naar het door Ymír bezette Aïchische Thimarithi reisde om een andere aanwijzing, betreffende Azulische valuta, te onderzoeken. Hierbij liet hij kort na aankomst het leven.

Normaal gesproken wordt het buitenlandse inspecteurs niet toegestaan zich relatief vrijelijk door een ambassade te begeven op zoek naar bewijsmateriaal waarbij deze de bewonenden ook nog mag ondervragen. De door de landvoogd gezonden inspecteur-generaal Megentun Sapheri had na enige gesprekken met inspecteur Wuileunder een gelijkgezinde geest gevonden en vanuit zijn autoriteit stond hij hem de vrijheden in de

ambassade toe zolang Megentun Sapheri overal bij mocht zijn, wat geen probleem was. De inspecteur-generaal handelde zelf alle persoonlijke en diplomatieke documenten af in een zoektocht naar een mogelijke “maffije-connectie” waar de buitenlandse pers van sprak. Hij koos ervoor geen enkele optie onbelicht te laten, maar de intensieve zoektocht van beide inspecteurs bleef geheel zonder resultaat. Megentun Sapheri sprak hierna de aanwezige pers toe, terwijl Wuileunder naar Thimarithi was vertrokken om andere aanwijzingen te onderzoeken in de zaak:

“Uit onze bevindingen blijkt dat het zogenaamde maffije-complot niet bestaat, zeker aangezien zij dan zou moeten zijn doorgedrongen tot diplomatieke kringen en op de hoogte moeten zijn van de strikte beveiligingsprotocollen. Er is echter een argument dat de betrokkenheid van de edele epxi Ambis bij een organisatie als de maffije geheel weerspreekt. Men moet niet vergeten dat hij landvoogd is geweest, de

hoogste macht in Epis Azuli, heerser over bijna 70 miljoen zielen, opperbevelhebber van een omvangrijk leger en vloot, alsmede hoogste directeur van de Azulische veiligheidsdiensten. Een organisatie als de maffije zou onmogelijk druk of invloed op hem hebben kunnen uitoefenen. Zou hij enige banden hebben gehad en daar mogelijk een bedreiging in hebben gezien, zoals de zogenaamde “aumairta”, dan had hij zonder problemen een dergelijke bedreiging voor zijn toekomst kunnen uitroeien. Ook zou hij bevoegd zijn om speciale beveiligingsmaatregelen te nemen als hij had vermoed een dergelijke bedreiging te kunnen verwachten nadat hij geen landvoogd meer was. Van zulks is nooit sprake geweest. Het is ook onmogelijk in te zien waarom de genoemde aumairta hier in Sevosetië verbroken zou moeten zijn geweest. Al met al zien wij dit dus geheel als een farce. Wij verwachten dat inspecteur Wuileunder nieuwe inzichten zal verwerven bij het vervolg van zijn

onderzoek.”

In afwachting van de terugkeer van Wuileunder kwam het nieuws binnen dat de Sevosetische inspecteur de dood had gevonden in Thimarithi en dat de moordzaak een totaal andere wending had gekregen. Toen het daarna duidelijk werd dat de weduwe en kinderen van Wuileunder geen inkomsten meer bezaten heeft inspecteur-generaal Megentun Sapheri zijn autoriteit gebruikt om de Azulische staat het gezin een toelage toe te kennen voor de toewijding en opoffering van Wuileunder voor het oplossen van de moord op een ex-landvoogd en ambassadeur van Epis Azuli. Daarnaast sprak hij er wel schande van dat de Sevosetische staat hier niet zelf voor had kunnen zorgen.

De verklaring van een Sevosetisch nieuwsblad dat epxi Ambis geld aan het inzamelen was voor Enyu werd door Megentun Sapheri naar het rijk der fabelen verwezen. “Enyu bestond nog niet toen epxi Ambis vermoord werd en de revolutie in Aïchion was nog maar net losgebarsten. Er was nog helemaal geen noodzaak tot het inzamelen van geld. Men heeft enige theorieën van de heer Wuileunder niet goed meegekregen en deze foutief met elkaar verbonden en zo gepubliceerd. Wel is het zo dat de familie Quorci al vele jaren uitgebreide handelsbetrekkingen heeft onderhouden met Aïchische kooplieden afkomstig uit het noordwestelijke deel van Aïchion,

waardoor een dergelijk verband zou kunnen worden gemaakt.

Wellicht, en dit is vooral nog een onbewezen hypothese, vreesden de Ymirezen dat epxi Ambis bij een inval van Ymir in Aïchion zijn invloed als ex-landvoogd zou gebruiken om de investeringen en handelsbelangen van zijn familie te beschermen. Als Ymir een eventuele kolonisatie van Thimarithi al enige tijd van tevoren had beraamd, wat nodig is om een eventuele moord te verklaren, zou dat mogelijk ook verklaren hoe de revolutionairen onder leiding van Flugleros zo goed georganiseerd en bewapend waren. Het is zelfs niet onmogelijk dat zij daarbij in het geheim ook de verkiezing van Gedaros als izar en de verrijzenis van Enyu hebben gesteund zodat zij een excuus hadden om Aïchion binnen te vallen. Enfin, wij hebben hier momenteel te weinig bewijzen voor. Ik zal in ieder geval het onderzoek van Wuileunder voort zetten en om een verzoek tot uitlevering van de heer Rôgvi Hylm vragen, dit aan de Sevosetische autoriteiten of aan Epis Azuli.”

In Terazon is de Ymirese ambassadeur voor de tweede keer in korte tijd op het matje geroepen. Het terugtrekken of wegsturen van ambassadeurs wordt nog als voorbarig gezien. Als het bericht dat de Azulische valuta door de Ymirezen zelf zijn verstoep waar is dan is het geheel onduidelijk waarom Ymir Epis Azuli zou willen beschuldigen van

betrokkenheid. De meest zinnige verklaring die analisten van het departement van interationale politicologie van de Universiteit van Karlundun te berde brachten was dat Ymir hiermee het huidige conflict tussen Dardania, haar bondgenoot in de oorlog tegen Enyu, en Epis Azuli mogelijk tracht te doen escaleren zodat Dardania, haar grote rivaal in de regio, niet in staat zal zijn activiteiten in Aïchion te ontplooiën zodat Ymir de vrije hand krijgt om meer delen van Aïchion te bezetten en koloniseren.

De landvoogd beraadt zich nog op welke reactie hij zal nemen ten aanzien van de Unie van Ymir. Gezien de situatie met Dardania en de kwetsbaarheid van zijn positie wordt verwacht dat hij de bijeenkomst van de Landsraad af zal wachten voor er een besluit genomen zal worden. De mogelijke betrokkenheid van IJzerland in het geheel wordt nog onderzocht. Vooral nog zijn er geen bewijzen en is het mogelijk dat Ymir IJzerland zonder haar bewuste medeweten in het complot probeert te betrekken. Patris Naxos Teleri, de kardinaal van Inozale en hoogste macht binnen de Kerk van Ba in Epis Azuli, heeft al toegezegd aan de landvoogd indien nodig een bezoek te brengen aan de Baus om vanuit die zijde extra invloed uit te oefenen op de IJzerlandse regering.

Diplomaten falen weer in opheffing erkenning Cappische regering-in-ballingschap

BAARLE – De Azulische diplomaten brachten op de recentelijke Gemeene Internationaale Conferentie (GIC) traditiegetrouw de erkenning van de Cappische regering-in-ballingschap, welke in IJzerland verblijft, in stemming om een einde te maken aan internationale inmenging aangaande dit afvallige territorium. Ondanks hevige lobbyen heeft zij weer gefaald om het aantal voorstemmen in voldoende mate te verminderen.

Volgens politieke analisten misbrui-

ken de overige naties van Thalassa de voortdurende erkenning om zichzelf juridische bescherming te geven om zich te kunnen mengen in Cappische kwesties, zoals de problemen rond de piraten, smokkelaars en helers. De regering-in-ballingschap is al jaren onmachtig en dus een handig werktuig.

De Azulische afvaardiging besloot om deze reden voor de erkenning van Xagranaujo als onafhankelijke natie te stemmen, aangeziende economische partner Histèria geen enkele loyaliteit

toonde en pertinent voor blijvende erkenning stemde.

Sowieso blijft de politieke situatie tussen Epis Azuli en Histèria enigszins gespannen, ook al is het niet meer dan wat duw- en trekwerk. De liberale politieke facties in beide landen, die beiden gebaat zijn bij een soepelere politieke betrekkingen zodat de handelsbetrekkingen verbeterd worden, vrezen dat de conservatieve beleidsbepalers in beide landen schade zullen berokkenen aan de handel.